

[Glistrup]

Når skatteministeren er kommet i den ulykkelige situation, at han har skullet fremsætte dette forslag, er det jo, fordi der er forskellige kokke, der har kokkereret uden at have fjerneste gnist af begreb om, hvad de snakkede om.

Der er først de økonomiske professorer i vismændenes råd, der i maj måned sidste år kom med denne strøtanke, som jo i allerhøjeste grad dækkedes af den berømte udtalelse om, at det dunkelt sagte er det dunkelt tænkte, og så var der nogle landbrugsfolk, der måske nok havde forstand på at hygge kartofler henne i landbrugsministeriet, der skrev i en eller anden betænkning noget om, at det kunne da være meget skægt, hvis skatteministeriet kunne få fornøjelsen af at lave noget negativ indkomstskat, men som altså heller ikke anede noget som helst om, hvad det drejede sig om. Og nu er altså skatteministeren blevet placeret på denne uriaspost. Det kan være meget sjovt at tage dette som udgangspunkt for en studiekreds, eventuelt med folk ude på handelshøjskolen eller andre, der har god tid – Thorkil Kristensen-udvalget kunne man sende det over til og så se, om man i løbet af 4–5 år kunne få noget ud af det, men mens græsset gror, så dør horsemor, og det er altså i dette tilfælde ikke blot ude i staldene, dødsfaldene sker, men også inde i stuehuset. Derfor er der grund til at lave noget, som er skatteteknisk virkelig velfunderet, og det er jo det, vi kommer til at behandle under næste punkt på dagsordenen, hvordan man på en skatteteknisk fornuftig og holdbar måde kunne gennemføre dette.

Så vil ministeren muligvis sige: nå ja, men det tager ikke specielt højde for landbrugere, det er lavet til at være varigt og permanent, det, vi skal diskutere under næste punkt på dagsordenen, men det har jo ikke noget med selve den tekniske grundkonstruktion at gøre. Der er intet i vejen for, at man lavede det som underskudstilbageførsel, og så havde man fast klippegrund under fødderne i det, som man kender fra et kvart århundredes praksis, og så kunne man begrænse den model til f. eks. at angå landbrugere og til f. eks. at angå 1981–82, eller hvilke begrænsninger man nu vil finde på at sætte ind.

Men bevares, det var jo det, jeg startede med at beklage, at skatteministre og ministre i det hele taget ikke har ytringsfrihed i dette land, og derfor kan ministeren selvfølgelig

ikke stille sig herop på talerstolen og sige: det er jo helt rigtigt, hvad fremskridtspartiet siger, at det, vi har lavet i socialdemokratiet, er noget møg, og det, I har lavet i fremskridtspartiet, er det rigtige. Derfor må vi leve med en ordning, der for de mennesker, det drejer sig om, er væsentlig dårligere end den, vi kunne have udført.

Men da det trods alt er bedre end intet, vil vi, til trods for at vi i fremskridtspartiet, som det er fremgået af det, jeg har sagt, har en udpræget skepsis over for dette forslag, nok ende med at stemme ja til det, for det er trods alt bedre at få det gennemført end slet ikke at få noget som helst gennemført; men det bliver ikke med begejstring, vi rejser os op og stemmer ja til dette forslag.

Bollmann (CD):

Jeg tror, hr. Glistrup glemte nogen i sin opremsning før, for forslaget om negativ indkomst er jo et af de spørgsmål, der også blev forhandlet før valget mellem de tidligere forligspartier, dog uden at forhandlingerne blev afsluttet.

Må jeg først spørge ministeren, om han ikke i § 1, stk. 1, har fået lidt for meget med, nemlig ordene »som driver landbrug«, eller sagt på en anden måde, om han ikke har glemt en gruppe af skattepligtige personer, nemlig alle de erhvervsdrivende, der ikke er landbrugere. Det er i hvert fald sådan, jeg husker diskussionen, men der er jo sket meget i mellemtiden, det ved jeg godt; jeg vil dog gerne starte med at anbefale en sådan udvidelse.

Hensigten med lovforslaget, nemlig at hjælpe de skatteydere, der har negativ indkomst i en periode, har vi meget stor sympati for. Vi ved, der er et udtalt behov. Men for at sige det rent ud, synes vi nok, ministeren har været temmelig langt ude med begrænsninger; det gælder både i spørgsmålet om afskrivninger, om definitionen af, hvad det er for et rentebeløb, det drejer sig om, og det gælder ikke mindst selve beløbsbegrænsningen på de 15.000 kr.

Man bruger som argument for at begrænse afskrivningerne bl.a., at skatteyderne skulle lave skattetænkning gennem forslaget. Hertil vil jeg sige, at det kunne man jo have gjort på en anden måde, som andre også har været inde på, nemlig ved i stedet for at tage